

MASKIS-VISA.

Motto: «Narrar ä vi allihopa».

Jag mins hur jag sist ifrån maskis kom,
— Skottdagen i fjol det var —
Min frack var subbig, min börs var tom,
Och skallen var alls ej klar.

Madamen kom fram med sin vanliga sång,
Och jag måste helt flat höra på,
Men i tysthet jag svor, att för sista gång
Man sett mig på maskis gå.

„Assessorerna“ kvalde mig våldsamt sen,
Jag satt hemma båd' dag och natt,
Kamraterne trodde mig „flita“ ren
Och höllo mig rakt för besatt.

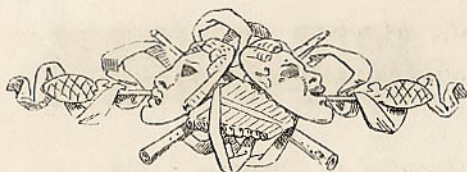
Och jag tyckte mig ångerns kalk ha tömt,
När jag tjurats i veckor mång';
Då väcktes det minne, som nästan var glömdt
Af en tidningsannons, så lång:

„Maskeradbal på Studis“, så bladet sad',
— Det var tryckt på halfannan spalt —
Mitt öga dröjde vid hvarje rad,
Mitt hårdnade hjärta smalt.

Jag tänkte: nej, slut med hvar min så sur,
Och slut med allt verldsförakt!
Och när jag tänkt det, så — Gud vet hur —
Gick hvar tanke i polkatakt.

Och med bästa humör jag på maskis gick
Och beslöt att fröjda mig godt,
Och fracken fick åter sitt finaste skick,
Fast madamen nog grälade smått.

Och jag råder enhver: se glad ut och njut,
Skämt och löje, hvad fins mera bra!
Tag fatt nu i fröjdernas korta minut!
Hej hopp trallala trallala!

HELSINGFORS,
Finska Litteratur-Sällskapets tryckeri, 1851.

